

Τέλος χρόνου για την παρέα

Η Μαρία έχει εδώ και καιρό τώρα, μετακομίσει στη γειτονική μας πόλη, είκοσι χιλιόμετρα πιο κει. Πήγε ξανά στον γενέθλιο τόπο. Έτσι στα ξαφνικά, η Μαρία χωρίς να χαιρετήσει κανέναν μάζεψε τα πράγματά της και έφυγε, χωρίς ούτε μια κουβέντα. Μερικοί από την ερίτιμη παρέα προσπάθησαν να τη βρουν και να μιλήσουν μαζί της, αλλά δεν τα κατάφεραν.

Η γυναίκα του φαρμακοποιού έχει πολύ καιρό να έρθει μαζί μας για καφέ. Ο φαρμακοποιός έρχεται, αλλά όχι τόσο συχνά όσο παλιότερα.

Όλα έρχονται ανάποδα και περίεργα, χωρίς κανείς μας να μπορεί να καταλάβει το γιατί. Σαν να έπεσε μια αρρώστια ανάμεσά μας και μας διέλυσε. Ίσως από την άλλη, αυτό να ήταν το προσδόκιμο όριο ζωής της ερίτιμης παρέας μας. Τόσο άντεξε, τόσο έζησε.

Αυτός ο οποίος πρέπει να γνώριζε τα περισσότερα από όλους μας πρέπει να ήταν ο παπάς. Είχε πολύ συχνές κουβέντες με τον φαρμακοποιό και τη γυναίκα του, αλλά σφίγγα μοναχή, δεν του έπαιρνες κουβέντα από το στόμα του.

Ο συνδικαλιστής μάθαμε μια μέρα ότι τον έφαγαν κατά λάθος κάτι αλλοδαποί μαφιόζοι μέσα στις φυλακές. Πήγε να χωρίσει μια παρέα η οποία τσακώθηκε και του χώσανε τον σουγιά στην καρωτίδα. Πέθανε άδικα, έτσι, ένα νέο παιδί.

Πώς γίναμε έτσι!

Κατηγορήθηκε ότι καταχράστηκε λεφτά του Εργατικού Κέντρου, όχι πολλά, γράψανε ότι ήταν 50.000 ευρώ. Το πιθανότερο να του τα έφαγαν οι γκόμενες. Καταδικάστηκε πρωτόδικα σε έξη μήνες φυλακή και προφυλακίστηκε. Θα μπορούσε να πάρει αναστολή μέχρι το Εφετείο, αλλά ο δικηγόρος δεν μπορούσε να κάνει αίτηση, γιατί του βρήκαν βρώμικο το ποινικό μητρώο.

Παλιότερα είχε καταδικαστεί και πάλι, για σοβαρό ξυλοδαρμό της πρώην γυναίκας του. Την είχε στείλει στο νοσοκομείο με βαριά τραύματα. Και έτσι, από τη μια μέρα στην άλλη, ο συνδικαλιστής χάθηκε από την παρέα μας. Ούτε ήξερε κανείς μας ότι ήταν κάποτε παντρεμένος, δεν μας είχε πει ποτέ τίποτα.

Ο παπάς πάλι, όταν μιλάγαμε σε ανύποπτο χρόνο για τον συνδικαλιστή, μας είχε πει ότι όλοι μας πέφτουμε κάποια στιγμή στην κακιά στιγμή. Τον δικαιολόγησε όσο περισσότερο του επέτρεπαν οι δεσμεύσεις του για το απόρρητο της εξομολόγησης. Μας έδωσε να καταλάβουμε ότι η αντίδρασή του στην τότε γυναίκα του ήταν ανθρώπινη, όσο μπορεί να είναι ανθρώπινος ένας ξυλοδαρμός γυναίκας. Την είχε πιάσει με άλλον στο κρεβάτι τους.

Όταν δεν είχε πια σημασία να βαστήξουμε κάποιο απόρρητο, ο Λάκης ο οποίος και αυτός ήξερε πολλά περισσότερα από όλους μας, μας ρώτησε: «τώρα καταλάβατε το γιατί ο συνδικαλιστής ήταν μισογύνης;»

Μια γυναίκα τον έκανε να μισήσει το γυναικείο φύλο. Αυτή λοιπόν η καταδίκη του, τον εμπόδισε να πάρει αναστολή στη δεύτερη δίκη η οποία του προέκυψε, μετά την κατάχρηση του ταμείου του Εργατικού Κέντρου. Και σε μια άλλη κακιά στιγμή βρέθηκε νεκρός κατά λάθος.

Εντάξει, περίεργος τύπος ήταν, αλλά ήταν φίλος μας και μας στοίχισε όταν τον χάσαμε. Δεν μπορούσαμε να πιστέψουμε ότι το παιδί αυτό είχε χαθεί για πάντα.

Τώρα που η παρέα έσπασε εις τα εξ'ων συνετέθη, οι μόνοι οι οποίοι βρίσκονται είναι ο παπάς και ο φαρμακοποιός. Κάθονται στις ίδιες πολυθρόνες όπου κάποτε μαζευόμασταν όλοι και δίναμε εκείνες τις ομηρικές μάχες, έτσι χωρίς λόγο, απλά για να μαλώνουμε.

«Τι σ' έπιασε, βρε παιδί μου, και θες να τα τινάξεις όλα στον αέρα;»

«Με συγκλόνισε, παπά μου, ο άδικος χαμός του συνδικαλιστή. Δεν λέω ότι μπήκε μέσα άδικα, αλλά έφυγε άδικα. Από εκείνη τη μέρα τα έχω αλλάξει όλα στη ζωή μου. Βλέποντας πόσο μικρή, αλλά και άδικη είναι η ζωή αποφάσισα να ζήσω αλλιώς».

«Ο χωρισμός με τη γυναίκα σου περιλαμβάνεται σε αυτή την αλλαγή;»

«Ναι, και αυτός, και άλλα πολλά».

«Ποια είναι αυτά τα άλλα τα πολλά; τον ρωτά ο παπάς με περιέργεια».

«Τη γυναίκα μου την έχασα βασικά για τη σφικτή ζωή την οποία της είχα επιβάλλει. Με έλεγε τσιγκούνη και ίσως να είχε δίκιο. Με κατηγορούσε ότι φορούσε παλιόρουχα και ίσως να έλεγε αλήθεια. Ζήλευε τις άλλες γυναίκες με τα ωραία λούσα.

»Είχα πέσει με τα μούτρα να χτίσω εκείνο το σπίτι μας, έκανα οικονομίες από παντού. Εντάξει τα κατάφερα... δε λέω... έχω μια οικονομική άνεση, αλλά έχασα τη γυναίκα μου. Ήμουν αυστηρός μαζί της. Ζήταγα πράγματα τα οποία δεν μπορούσε να μου δώσει. Όταν την είχα γνωρίσει, ήταν ένα φρέσκο και γελαστό κορίτσι. Δεν ήταν πολύ όμορφη, αλλά εγώ κοίταξα μέσα της και τη βρήκα ωραία. Ήταν βλέπεις και τα νεανικά μάτια τα οποία στραβώνονται από τον έρωτα.

»Κάποια χρόνια μετά, θυμάμαι ότι εγώ έτρωγα τα βιβλία με το κουτάλι και αυτή ασχολιόταν με αστρολόγους. Εγώ είχα ταχθεί σταθερά με την αριστερά, κι ότι καλό ή κακό προκύπτει από αυτό, και αυτή είχε ξεχάσει ότι κάποτε κολλούσαμε αφίσες μαζί. Και στην πολιτική είχαμε πάρει τα δύο άκρα. Έφτασε να γίνει ένα απολίτικο άτομο. Θα μου πεις με τόσες σαβούρες τις οποίες έβλεπε στην τηλεόραση τι ήθελα να γίνει! και αυτό με βάραινε μαζί με τα άλλα.

»Είχε εγκαταλείψει τον εαυτό της, με αποτέλεσμα να μην έχω καμία σεξουαλική επιθυμία από το σώμα της. Είχε γίνει μια μικρή κατίνα. Όλα αυτά δεν τα άντεξα και έσκασα. Τα περισσότερα χρόνια περιφερόταν σαν φάντασμα στους διαδρόμους της ζωής μου. Φοβήθηκα μη γίνω και εγώ ένα τέτοιο φάντασμα».

«Πες μου κάτι», του λέει γεμάτος κατανόηση ο παπάς. «Όλα αυτά τα οποία μου λες έχουν καμία σχέση με την εξαφάνιση της Μαρίας σχεδόν ταυτόχρονα με τον χωρισμό σου;»

«Τι σχέση μπορεί να έχει η Μαρία!»

«Καλά, θα στο πω με άλλο τρόπο. Έχει σχέση με καμιά άλλη Μαρία ο χωρισμός σου;»

«...»

«Υπάρχει κάποια άλλη;»

«Παπά μου, ειλικρινά δεν μπορώ να σου πω. Δεν είναι ότι δεν σε εμπιστεύομαι, είσαι ένας παπάς που εκτιμώ πολύ. Έχεις δείξει εδώ και καιρό, ότι είσαι άξιος ιερωμένος, ειδικά μετά από εκείνο το δείπνο το οποίο είχαμε κάνει σε εκείνο το καταπληκτικό ρεστωράν. Θα θυμάσαι φαντάζομαι, είχαμε πάει για τελευταία φορά με τον Δικαστή και τη γυναίκα του. Δεν μου επιτρέπεται να εκθέσω κάποια άλλη γυναίκα λέγοντάς σου λεπτομέρειες».

«Δεν θέλω να μου πεις ονόματα. Μου αρκεί ότι κάτι υπάρχει. Αν δεν υπήρχε, θα προσπαθούσα να σας φέρω και πάλι κοντά με τη γυναίκα σου».

«Μη παιδεύεσαι παπά μου, είναι οριστικό. Και αυτή ίσως να περίμενε καιρό αυτή τη λύτρωση από μένα. Τελικά, δεν ταιριάζαμε ποτέ. Θα είναι καλύτερα και γι' αυτήν που χωρίσαμε. Ίσως τώρα προλαβαίνει να ψάξει να βρει και αυτή κάποιον, να φέρει στα ίσια την κατεστραμμένη της ζωή».

«Καλά, αλλά η γυναίκα σου στην ηλικία στην οποία είναι θα έχει πρόβλημα επιβίωσης. Δεν μπορεί σε τέτοια ηλικία να βρει δουλειά, και από ότι ξέρω δεν έχει και καμία τέχνη στα χέρια της».

«Μη στενοχωριέσαι, παπά μου. Άλλαξα, δεν στο είπα;»

«Τι σημαίνει αυτό το “άλλαξες” με το βιοποριστικό, πλέον, πρόβλημα το οποίο θα έχει η γυναίκα σου;»

«Αν και κανονικά δεν έπρεπε να της αφήσω τίποτα. Μου ρήμαξε τη ζωή όλη. Θα της αφήσω όμως το σπίτι στο οποίο τώρα μένουμε. Εγώ θα πάω πάλι στο πατρικό, θα το επισκευάσω μετά από τόσα χρόνια εγκατάλειψης και θα μείνω εκεί».

«Δεν θα της αφήνες τίποτα; Τόσο μίσος; Θα την αφήνες έτσι ξεκρέμαστη σαράντα χρονών γυναίκα να τα βγάλει πέρα ξαφνικά μόνη της;»

«Μου κατέστρεψε τη ζωή, παπά μου. Δεν τη μισώ, άλλαξα και αυτά τα συναισθήματα, αδιαφορώ πλέον γι' αυτήν, δεν ασχολούμαι πλέον μαζί της. Σε όλη της τη ζωή δεν ασχολήθηκε ούτε με μένα, ούτε με το σπίτι. Είχε βλέψεις εμένα να τα κοιτάω όλα. Αυτή, απλά, είχε επαναπαυτεί. Θα της άξιζε να την αφήσω μέσα στη θάλασσα. να δει τι σημαίνει να παλεύεις κάθε μέρα για τον επιούσιο. Αυτό με κούρασε παπά μου, να έπρεπε να φροντίζω από τα πιο απλά έως τα πιο περίπλοκα».

«Έτσι ήταν από την αρχή;»

«Όχι, σου είπα εγώ παντρεύτηκα ένα γελαστό κορίτσι, αλλά αργότερα κατάλαβα ότι η κοπέλα αυτή κορόιδευε ακόμα και τον ίδιο της τον εαυτό. Απλά ήθελε διακαώς να φύγει από το σπίτι της και έπεσα εγώ επάνω της με τη στραβωμάρα που είχα. Στις αρχές μετείχε σε όλα, όσα αφορούν ένα σπίτι. Σιγά-σιγά τα έγγραψε εκεί όπου δεν πιάνει μελάνι. Βλέπεις, ο μαλάκας φρόντιζε για όλα. Από το πού θα πάμε διακοπές, έως το πότε θα πάει το παιδί στο φροντιστήριο. Από το τι χρώμα θα βάψουμε τους τοίχους, μέχρι το σε ποια τράπεζα έχουμε τα λεφτά μας.

Μου έκανε τη ζωή δύσκολη από τότε, που της είπα να χωρίσουμε. Δήθεν ψυχολογικά, δήθεν η τρέλα της. Τόσο καιρό που είχε σίγουρο τον μαλάκα δεν είχε ψυχολογικά· τώρα τα απέκτησε όλα. Αυτά όλα τα οποία έκανε με την πάρτη της με έκαναν να καθυστερήσω τόσο πολύ να σηκωθώ να φύγω. Με εκβίαζε τόσα χρόνια ψυχολογικά, ότι είναι αδύναμη, ότι είναι απροστάτευτη. Αλλά τόσα χρόνια κατά τα οποία είμαστε μαζί δεν φρόντισε να μπει και αυτή στο βάσανο να ρυθμίζει τις υποθέσεις οι οποίες αφορούν ένα σπίτι. Ακόμα με απειλούσε ότι θα αυτοκτονήσει. Και τώρα που το σκέφτομαι, πρέπει να είναι πολύ ασταθής χαρακτήρας. Σίγουρα θέλει ψυχίατρο. Οι αστρολόγοι τη μάραναν τη μαλακισμένη.

»Αλλά προκειμένου να αποκτήσω την ελευθερία μου, και επιτέλους να ζήσω, φρόντισα να ζήσει από εδώ και πέρα αυτή με αξιοπρέπεια. Έχω δώσει πάγια εντολή στην τράπεζα να μεταφέρονται στον λογαριασμό της κάθε πρώτη του μήνα 1000 ευρώ για πάντα, δεν θα την αφήσω έτσι.

Άλλαξα παπά μου! άλλαξα πολύ.

Τα λεφτά, πλέον, δεν είναι το παν, τέρμα οι σφικτές οικονομίες. Σου είπα... κατάλαβα ότι η ζωή είναι πολύ μικρή, μετά τον συνδικαλιστή».